Z prac samorządu rolniczego

Kolonie letnie 2020

Krajowa Rada Izb Rolniczych informuje, że jest organizatorem wypoczynku letniego w formie kolonii dla dzieci i młodzieży urodzonych od 1 stycznia 2004 roku i których co najmniej jedno z rodziców (opiekunów prawnych) jest ubezpieczone w pełnym zakresie w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (jednocześnie w zakresie emerytalno-rentowym oraz wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim) lub pobiera rentę bądź emeryturę z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

W tym roku, w związku z epidemią COVID-19, kolonie odbędą się przy uwzględnieniu określonych ograniczeń sanitarnych (wytyczne GIS, MZ i MEN) ogłoszonych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. Wypoczynek odbędzie się w ośrodkach spełniających wymagane warunki sanitarne, zapewniające bezpieczeństwo, przeznaczone tylko dla wypoczynku dzieci i młodzieży.

Wypoczynek letni w formie kolonii dla dzieci i młodzieży w 2020 roku został dofinansowany ze środków Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników w kwocie 750,00 zł na każdego uczestnika.

Zainteresowane osoby prosimy o kontakt z Pomorską Izbą Rolniczą tel. 58/303 19 39 lub z Biurem Krajowej Rady Izb Rolniczych: sekretariat@krir.pl lub tel. 668 348 948.

Źródło: KRIR

Przewodnicząca KE w sprawie sytuacji sektora drobiowego

W związku z pismem Posła do PE Krzysztofa Jurgiela, w którym zwrócił uwagę na trudną sytuację sektora drobiowego w kontekście pandemii CO VID-19 i wniósł o uruchomienie dopłat do prywatnego przechowywania mięsa drobiowego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i ograniczenie przywozu mięsa drobiowego do UE, Przewodnicząca KE Ursula von der Leyen poinformowała, że Komisja przyjęła już szereg środków mających na celu złagodzenie społeczno-gospodarczego wpływu pandemii COVID-19, w tym na sektor rolnictwa.

W dniu 19 marca 2020 r. Komisja przyjęła tymczasowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa, które pozwalają państwom członkowskim na przyznanie wsparcia w wysokości do 100 000 EUR na rolnika i do 800 000 EUR na przedsiębiorstwo zajmujące się przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych. W dniu 2 kwietnia 2020 r. Komisja zaproponowała Inicjatywę inwestycyjną „plus" w odpowiedzi na koronawirusa (CRII+), która będzie wspierać rolników, obszary wiejskie i państwa UE poprzez zwiększenie elastyczności w wykorzystaniu funduszy UE. W dniu 6 kwietnia 2020 r. Komisja przyjęła również środek przedłużający o jeden miesiąc, do dnia 15 czerwca 2020 r., termin składania wniosków o płatności w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR), dając rolnikom więcej czasu na uzupełnienie wniosków o płatności bezpośrednie i pomoc na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Następnie w dniu 16 kwietnia Komisja przyjęła dwa dodatkowe środki mające na celu pomoc dla sektora rolno-spożywczego. Środki te zwiększą przepływy pieniężne rolników - poprzez zwiększenie zaliczek na płatności bezpośrednie (z 50% do 70%) i na niektóre płatności w ramach rozwoju obszarów wiejskich (z 75%> do 85%) - oraz zmniejszą obciążenia administracyjne dla władz krajowych i regionalnych oraz dla rolników w tych szczególnie trudnych czasach.

Ponadto wsparcie na rzecz rozwoju obszarów wiejskich może być wykorzystane w celu złagodzenia skutków gospodarczych wynikających z wybuchu pandemii koronaawirusa. Zachęcam państwa członkowskie do zbadania możliwości istniejących w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014-2020, który obejmuje szereg odpowiednich środków w celu sprostania obecnej sytuacji. W dniu 30 kwietnia Komisja przedstawiła wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie rozwoju obszarów wiejskich (UE) nr 1305/2013. Wniosek ma na celu wprowadzenie nowego tymczasowego środka umożliwiającego państwom członkowskim wypłatę ryczałtu rolnikom i małym przedsiębiorstwom rolno-spożywczym szczególnie dotkniętym przez Kryzys COVID-19, zapewniając im w ten sposób ukierunkowane wsparcie płynności w celu zapewnienia ciągłości ich działalności gospodarczej. Teraz to Rada i Parlament Europejski powinni jak najszybciej zatwierdzić ten środek, żeby właściwe organy krajowe mogły z niego skorzystać poprzez dostosowanie swoich programów rozwoju obszarów wiejskich.

Jeśli chodzi o wsparcie rynkowe, Komisja przyjęła pakiet środków w ramach rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych. Niedawno przyjęte rozporządzenia wykonawcze 2020/595 i 2020/596 dotyczą w szczególności sektora mięsnego. Pakiet ten nie obejmuje drobiu. Nie jest on częścią standardowej siatki bezpieczeństwa, którą można szybko uruchomić za pomocą rozporządzenia wykonawczego. Charakter sektora mięsa drobiowego, w szczególności krótki cykl produkcyjny i znacznie niższe ceny mrożonych produktów z mięsa drobiowego, to również czynniki, które nie sprzyjają środkom w zakresie prywatnego przechowywania. Jest rzeczą oczywistą, że Komisja Europejska nadal ściśle monitoruje wszystkie rynki.

W odniesieniu do wniosku o zawieszenie przywozu mięsa, poprzednie kryzysy światowe pokazały, że utrzymanie płynności handlu ma zasadnicze znaczenie dla globalnej stabilności. COVID-19 nie jest wystarczającym powodem do ograniczeń w handlu środkami spożywczymi, nie mówiąc o tym, że prawdopodobnie odbiłoby się to na eksporcie UE. Jest to ważna kwestia w przypadku mięsa drobiowego, gdzie UE notuje nadwyżkę w handlu z krajami trzecimi. Przewodnicząca KE podkreśliła, że polski sektor drobiarski szczególnie skorzystał na tej sytuacji w ostatnich latach.

Źródło: KRIR

Nie można tego określać mianem strategii

Poniższe stanowisko zaprezentował przewodniczący grupy roboczej Copa-Cogeca „Zboża" na temat projektów strategii „Od pola do stołu" i różnorodności biologicznej podczas posiedzenia grupy dialogu obywatelskiego ds. roślin uprawnych – zboża oraz rośliny oleiste i białkowe w dniu 17 czerwca 2020 r.

Europejscy rolnicy, którzy wykazali się mobilizacją i odpornością podczas kryzysu COVID-19, i których dochody są niższe od zarobków pozostałej części ludności czynnej zawodowo, nie zasługują na dodatkowe, administracyjne ograniczenie produkcji o 30% - zwłaszcza, że w ciągu ostatnich dziesięcioleci podjęli niesamowite wysiłki na rzecz zmniejszenia śladu środowiskowego, równocześnie dostarczając bez wątpienia najbezpieczniejszą żywność na świecie i alternatywne rodzaje energii.

Mimo że całe rolnictwo świata będzie potrzebne, by wyżywić ludzkość w 2050 roku, Komisja zaproponowała cztery cele ilościowe, które sektor rolny ma zrealizować do roku 2030:

- *ograniczenie stosowania środków ochrony roślin o 50%,*
- *ograniczenie stosowania nawozów o 20%,*
- *przeznaczenie 25% użytków rolnych na produkcję ekologiczną,*
- *wyłączenie 10% użytków rolnych z produkcji.*

Stawka, jaką jest niezależność żywnościowa Unii Europejskiej, o którą gra toczy się na najwyższych szczeblach polityki europejskiej oraz nadrzędna konieczność utrzymania działalności produkcyjnej na terenie Europy narzucają wizję zrównoważonego wzrostu, a nie ograniczenia produkcji, z niepewnymi skutkami środowiskowymi, które na pewno doprowadzi do zwiększenia przywozu żywności dla naszych obywateli. Produkty importowane, bardzo często wytwarzane przy zastosowaniu środków ochrony roślin zakazanych w Unii Europejskiej lub powodujące wylesianie, dodatkowo prowadzą do przenoszenia produkcji żywności do krajów trzecich.

Europa będzie musiała ułatwić transformację agro-ekologiczną, która pozwoli pogodzić rozwój rolnictwa konkurencyjnego i przyjaznego środowisku. Równocześnie musimy przestać wmawiać konsumentom, że rośliny (tak jak ludzie i zwierzęta) powinny iść z duchem czasu i że nie trzeba ich żywić ani chronić...

Producenci zbóż są bardzo rozczarowani, gdyż oczekiwali, że Komisja zaprezentuje im innowacyjną mapę drogową, obejmującą bardziej proaktywne rozwiązania, która uwzględni aktualny i przyszły postęp możliwy dzięki badaniom naukowym oraz innowacjom w dziedzinie agronomii, cyfryzacji, robotyki lub genetyki i biokontroli. Wobec wyzwań klimatycznych, zwiększenie wychwytywania dwutlenku węgla za pośrednictwem wydajnych upraw jest koniecznością. Równocześnie trzeba ograniczyć emisje dzięki zwiększeniu skuteczności nawożenia, dobrym praktykom upraw, genetyce i korzystaniu z narzędzi wspierających procesy decyzyjne.

Wniosek ten pomija skutki, które odczują rolnicy oraz problematykę zatrzymania mieszkańców na obszarach wiejskich. Ograniczenie produkcji doprowadzi do jeszcze większego spadku dochodów, a co za tym idzie, do bankructw, restrukturyzacji, przyspieszonego zmniejszania liczby gospodarstw i ich rozbudowy.

Lekceważy on zrównoważoność branży rolno-spożywczej. Dokument ten nie może nawet zostać określony mianem strategii, gdyż nie towarzyszy mu ocena skutków przeprowadzona na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym lub międzynarodowym.

Z tego względu producenci apelują o pragmatyzm oraz spójność narzędzi i środków, aby umożliwić rolnikom kształtowanie rolnictwa przyszłości. Dlatego ostrzegają też władze przed niebezpieczeństwem związanym ze stosowaniem niewłaściwych wskaźników, które sprawiają wrażenie, że ograniczenie produkcji jest realnym rozwiązaniem. Powinniśmy osadzić nasze rolnictwo na celach w zakresie wydajności i postawić na innowacje, aby solidarna niezależność żywnościowa w Europie stała się prawdziwym priorytetem. Musi ona stać się faktem, by Europejczycy mieli dostęp do bezpiecznej, przystępnej cenowo żywności o wysokiej jakości.

W tym samym czasie Komisja Europejska zaprezentowała Parlamentowi Europejskiemu swoje propozycje dotyczące zrewidowanego wieloletniego budżetu na okres 2021-2027 wraz z planem naprawy gospodarczej, w którym zapowiedziała w szczególności, że rozwój obszarów wiejskich WPR zostanie wzmocniony o 15 mld euro w ciągu 7 lat... W rzeczywistości, po uwzględnieniu inflacji, budżet na rolnictwo będzie o 9% niższy od obecnych wydatków. Ten budżet jest kpiną! Zakłada on więcej ograniczeń i mniej dostępnych środków, co idealnie wpisuje się w politykę spowolnienia.

Źródło: KRIR

Wniosek o zmianę ustawy o OZE w zakresie współczynnika korekty

W dniu 16 czerwca 2020 r. Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych, popierając wniosek Podlaskiej Izby Rolniczej, zwrócił się do Ministra Klimatu Michała Kurtyki o zmianę ustawy o odnawialnych źródłach energii poprzez umożliwienie

producentom rolnym wytwarzającym energię elektryczną w mikroinstalacji, o łącznej mocy nie większej niż 50 kW rozliczania w stosunku ilościowym 1 do 0,9.

Rozwój gospodarstw rolnych nieodzownie wiąże się ze zwiększonym zapotrzebowaniem na energię elektryczną. Natomiast ceny energii elektrycznej nieustannie rosną. W ciągu najbliższych kilku lat według prognoz ceny wzrosną nawet o 40%. Jest to duże obciążenie dla budżetu gospodarstwa rolnego. Klienci indywidualni oraz rolnicy, którzy posiadają instalacje OZE są rozliczani jako prosumenci. Na podstawie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. 2015 poz. 478), rozdział 2, art. 4, pkt. l sprzedawca, o którym mowa w art. 40, ust. la dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

1. większej niż 10 kW — w stosunku ilościowym 1 do 0,7;
2. nie większej niż 10 kW — w stosunku ilościowym 1 do 0,8.

Spora część instalacji OZE posiada moc do 10 kW, aby ilość energii była w jak największym stopniu wykorzystana. Jest to moc, która w pełni pokrywa zapotrzebowanie gospodarstwa domowego na energię elektryczną. Jednak biorąc pod uwagę zapotrzebowanie energii w gospodarstwach rolnych, a w szczególności prowadzących chów lub hodowlę zwierząt, znacznie przewyższa zapotrzebowanie 10 kW.

Ważnym aspektem jest to, że w gospodarstwach rolnych (w szczególności tych prowadzących chów bydła mlecznego) zapotrzebowanie na energię elektryczną jest największe w porach doby, gdy słońce nie operuje, a jeśli już, to tylko w znikomym stopniu - w przeciwieństwie do firm i przedsiębiorstw, gdzie zużycie energii elektrycznej jest największe w czasie dnia.

Rolnictwo jest gałęzią gospodarki nakłado- i energochłonną, dlatego też realizując zadanie polegające na zakupie i montażu instalacji OZE, zmniejszamy zapotrzebowanie na energię elektryczną, ograniczamy wprowadzanie CO_2 do atmosfery oraz obniżamy koszty prowadzenia działalności rolniczej.

Realizacja przedsięwzięcia polegającego na wykonaniu instalacji OZE w gospodarstwie rolnym, które w sposób optymalny będzie wytwarzało energię elektryczną, jest z góry skazane na rozliczanie w stosunku ilościowym 1 do 0,7. Oddawanie 30% energii wytworzonej w sposób ekologiczny jest krzywdzące i w znacznym stopniu zniechęca do realizacji przedsięwzięć chroniących środowisko w dywersyfikujące źródła energii. Tym bardziej, że gospodarstwa te nie są w stanie spożytkować energii w okresie intensywnej produkcji.

Dlatego też wnioskujemy o wprowadzenie w ustawie o odnawialnych źródłach energii zapisu mówiącego, że producenci rolni wytwarzający energię elektryczną w mikroinstalacji o łącznej mocy nie większej niż 50 kW będą rozliczani w stosunku ilościowym 1 do 0,9. Powyższa zmiana zachęci producentów rolnych do realizacji przedsięwzięć służących ochronie środowiska oraz zwiększeniu dochodowości produkcji rolnej.

Źródło: KRIR

Koła gospodyń wiejskich mogą składać wnioski o pomoc

Rok 2020 jest trzecim z rzędu, w którym koła gospodyń wiejskich mogą ubiegać się w ARiMR o dotację na swoją działalność. Nabór wniosków rozpoczął się 5 czerwca 2020 r. i potrwa do 30 września 2020 r., chyba że wcześniej wyczerpana zostanie tegoroczna pula środków przewidziana na ten cel, która wynosi 40 mln zł.

By sięgnąć po wsparcie z ARiMR, które jest finansowane z budżetu państwa, koło musi być zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Kół Gospodyń Wiejskich. Obecnie figuruje w nim 9124 organizacji tego typu. Najwięcej w województwach wielkopolskim – 1380 kół, lubelskim - 1182 i mazowieckim - 1173 koła. Wysokość pomocy dla koła uzależniona jest od liczby jego członków i wynosi: 3 tys. zł – dla koła liczącego nie więcej niż 30 członków, 4 tys. zł, jeśli koło liczy od 31 do 75 członków i 5 tys. zł, w przypadku gdy koło tworzy ponad 75 osób. Koła gospodyń wiejskich, które chcą działać w oparciu o ustawę nadającą im osobowość prawną, umożliwiającą prowadzenie działalności gospodarczej i dostęp do państwowych dotacji, mogą powstawać nie tylko na wsiach. Mogą być tworzone również w miastach liczących do 5 tys. mieszkańców, a także na terenie sołectw położonych w granicach miast.

– Z roku na rok program wsparcia dla KGW cieszy się coraz większym zainteresowaniem, co potwierdza wzrost liczby kół, które wnioskują o pomoc. W 2018 r. ze wsparcia skorzystało ponad 4,8 tys. kół, które otrzymały łącznie ok. 16,3 mln zł. Rok później pomoc w kwocie 29,7 mln zł trafiła już do blisko 8,6 tys. kół. Cieszę się, że ARiMR może współpracować z kołami gospodyń wiejskich, które odgrywają ważną rolę w aktywizowaniu lokalnych społeczności, integrowaniu mieszkańców, budowaniu wspólnoty, jak i kultywowaniu polskich tradycji – mówi Tomasz Nowakowski, Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Źródło: ARiMR

Pomorska Izba Rolnicza
w fotograficznym obiektywie

POSIEDZENIA RADY POWIATOWEJ POMORSKIEJ IZBY ROLNICZEJ POWIATU CZŁUCHOWSKIEGO

POSIEDZENIE KOMISJI BUDŻETOWEJ POMORSKIEJ IZBY ROLNICZEJ

POSIEDZENIE KOMISJI REWIZYJNEJ POMORSKIEJ IZBY ROLNICZEJ